

Het Koogse gezin Maarseveen vloog een jaar geleden een nieuw leven tegemoet. In de Ethiopische hoofdstad Addis Abeba helpen zij bij projecten voor kansarme kinderen en verstandelijk gehandicapten.

Zaanstreek

'We hebben een thuis hier en een thuis daar'

José Pietens

Zaandijk ★ Water uit de kraan, dat is in Ethiopië een zeldzaamheid. Zodra de familie Maarseveen het kleinste beetje gerommel in de leidingen hoort, wordt het hele gezin opgetrommeld om jerrycans en pannen te vullen. Al is het midden in de nacht.

Toen de Koogse familie na bijna een jaar in Ethiopië deze zomer even overkwam naar Nederland, werd het contrast tussen hun thuis hier en hun thuis daar meteen duidelijk. „Op Schiphol moest ik even naar het toilet. Toen zag ik stromend water, wat een luxe. 'Ik ga nooit meer weg uit dit toilet', dacht ik”, zegt Sander Maarseveen (42) met een lach. Sander, echtgenote Esther (40) en hun kinderen Jort (16), Tibo (14) en Bente (13) vlogen vorig jaar een nieuw leven tegemoet. Ze verruilden Koog aan de Zaan voor de Ethiopische hoofdstad Addis Abeba. Oudste dochter Dana (18) bleef in Nederland voor haar Pabo-opleiding. Sander was voorheen stafmedewerker bij woningcorporatie Parteon, Esther werkte als lerares op basisschool Schatrijk in Zaan-

Zaans gezin helpt in Ethiopië de allerarmsten

dijk. Nu doen zij in Ethiopië vrijwilligerswerk via Hands4Home, dat vanuit christelijk perspectief en met lokale mensen hulp biedt aan kansarme kinderen en hun families. Zij zien dit werk als hun roeping en willen minstens vier jaar in Ethiopië blijven. Hun werk wordt gesteund door donateurs. Omdat zij geen werkvergunning krijgen en dus geen inkomten kunnen verdienen, leven zij geheel van giften. Omdat ze daar verantwoord mee om willen gaan, hebben ze het bij de zoektocht naar een woning wel even benauwd gekregen. Esther: „Voor elk huis dat we bekeken, werd zo tussen de twee- en vierduizend euro huur per maand gevraagd. Dat betaal je in Amsterdam niet eens. Blijkt dat ambassadepersoneel en expats zulke bedra-

gen rustig betalen. Via een vrouw die ons verhaal hoorde, konden we voor een goede prijs een huis huren; een godsgeschenk.” Het gezin volgde meteen een intensieve cursus Amhaars, de nationale taal (Ethiopië heeft zo'n tachtig talen). „Dat was de sleutel tot de harten van de mensen. Als je de taal spreekt, kom je letterlijk over-

al binnen. In Ethiopië draait namelijk alles om relaties. Zelfs boodschappen doen is een sociale gebeurtenis; je moet iedereen knuffelen. Zie je dat voor je in de Albert Heijn? Ethiopiërs delen alles met elkaar en lopen altijd bij elkaar naar binnen. Het gebeurt wel eens dat vrienden van onze zoons een weekendje komen logeren en dan

blijven ze rustig twee of drie weken. Over een begrip als privacy denken ze heel anders dan Nederlanders. We vinden het allemaal prima, maar we hebben wel een grens getrokken. Als 's avonds de slaapkamerdeur dicht is, mag niemand daar naar binnen.” In praktisch opzicht omschrijven de Maarseveens hun leven als kam-

peren. Stromend water en elektriciteit zijn niet altijd voor handen, er is geen internet in huis en ze leven eenvoudig, met uitsluitend dat wat nodig is. Hun kinderen krijgen thuisonderwijs. De jongens zijn al aardig ingeburgerd, zegt Esther. Ze schuimen met zijn tweeën de hele stad af. Voor Bente is dat lastiger; in Ethiopië gaan meisjes niet al-

leen over straat. Dus mist ze haar vriendinnen in Nederland af en toe wel. „We zijn nu ook bezig om daar iets op te vinden. Bente krijgt bijvoorbeeld eens per week les met een Amerikaans meisje, zodat zij ook leeftijdgenoten leert kennen.” Het gezin is overgekomen naar Nederland, omdat de visumregels zijn veranderd en zij persoonlijk

naar de ambassade in Brussel moesten om hun visa te verlengen. Sander: „Toen we vorig jaar vertrokken uit Nederland, stonden er mensen te huilen op Schiphol. En toen we uit Ethiopië weggingen, stonden daar ook mensen te huilen. 'We komen weer terug', zei ik. Gek is het wel: we hebben twee thuisen. Een hier en een daar.”

Sander en Esther Maarseveen met hun kinderen Tibo, Bente en Jort (vlnr) bij de opvang van Hands4Home.

EIGEN FOTO'S

Esther geeft onder meer trainingen aan collega-onderwijzers.

'Verstandelijk gehandicapte wordt opgesloten'

Sander en Esther werken via stichting Hands4Home bij een onderwijsproject voor de armste kinderen, een project voor moeders met ondervoede kinderen en een dagopvang voor verstandelijk beperkten. Esther: „We zijn voorstander van het hengelprincipe: iemand die honger heeft geeft je geen vis, maar een hengel zodat hij zelf vis kan vangen. In het moederproject bijvoorbeeld, mogen moeders drie tot vier maanden blijven. Maar daarna komen ze vaak weer in de bedelarij terecht en raakt hun kind weer ondervoed. Dus zochten we naar manieren waarop de moeders hun eigen inkomen kunnen genereren. Een van die vrouwen was heel handig met gras en zij heeft de

andere vrouwen geleerd om daar mensen en andere spullen van te vlechten; dat is ook heel goed te doen als je kinderen hebt. Die manden verkopen ze en zo verdienen ze wat geld.” Bij de dagopvang voor verstandelijk gehandicapten, waar kinderen tot hun achttiende mogen blijven, heeft het paar ook een aantal veranderingen doorgevoerd. „De kinderen zitten in een lokaal en zijn bezig met lezen en schrijven. Maar zij moeten niet alleen cognitief bezig zijn. Dus hebben we hout gekocht en hebben zij een schommel in elkaar gezet.” „Voor verstandelijk gehandicapten is er in Ethiopië helemaal niets. Als zij het project uitgaan, zijn ze weer

terug bij af. Dan worden ze opgesloten of liggen ze aan de kant van de weg. Projecten als zorgboerderijen kennen ze helemaal niet. In heel Afrika hebben ze er maar twee, voor zover wij weten. Wij zijn er voor gaan lobbyen. Iedereen verklaarde ons voor gek: 'Die kinderen kunnen helemaal niets'. Uiteindelijk heeft de directeur van het ministerie van werk en sociale zaken toegezegd eraan mee te werken. We hebben al een lokale hulporganisatie gevonden om mee samen te werken. Nu we in Nederland zijn, gaan we de boer op om een startkapitaal te werven. Daarna moet het een project van de Ethiopiërs zelf worden en moeten zij het zelf financieren. Zo'n zorgboerde-

rij heeft kans van slagen. De verstandelijk beperkten kunnen er bijvoorbeeld schommels maken,

Plan voor opzetten van zorgboerderij

Voor meer informatie over (steun aan) deze projecten, zie www.hands4home.nl

Zaanstreek

El Shadaj kan rechtop zitten en een potlood vasthouden.

Dankzij operatie hoeft El Shadaj niet meer op de grond te liggen

De moeder van de zesjarige El Shadaj wist niet goed wat ze met haar dochter aan moest. Het meisje heeft een waterhoofd, klompvoetjes en heupvergroeiingen. Ze werd niet toegelaten tot een school en lag altijd maar op de grond. Haar vader kon het

niet meer aan en vertrok. Sander en Esther Maarseveen kennen een Engelse arts die in Ethiopië werkt en het meisje gratis aan haar vergroeiingen heeft geholpen. Esther: „Ze kan nu zelfstandig zitten en een potlood in haar handen houden.”

advertentie

www.siliakus.com

DIJLESTAAL 44
BROUW DE LANGERAK

SILIAKUS
WATERFILTERS, STROOPDEKSEL

HYDRONICA COOL
ELECTRISCHE BOXSPRINGS
VAN DE LUXE WONING

BOOSPRING
WATERLAMP
AMELAND

LEDKANTEN

119,-

www.siliakus.com

www.siliakus.com